Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31280
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

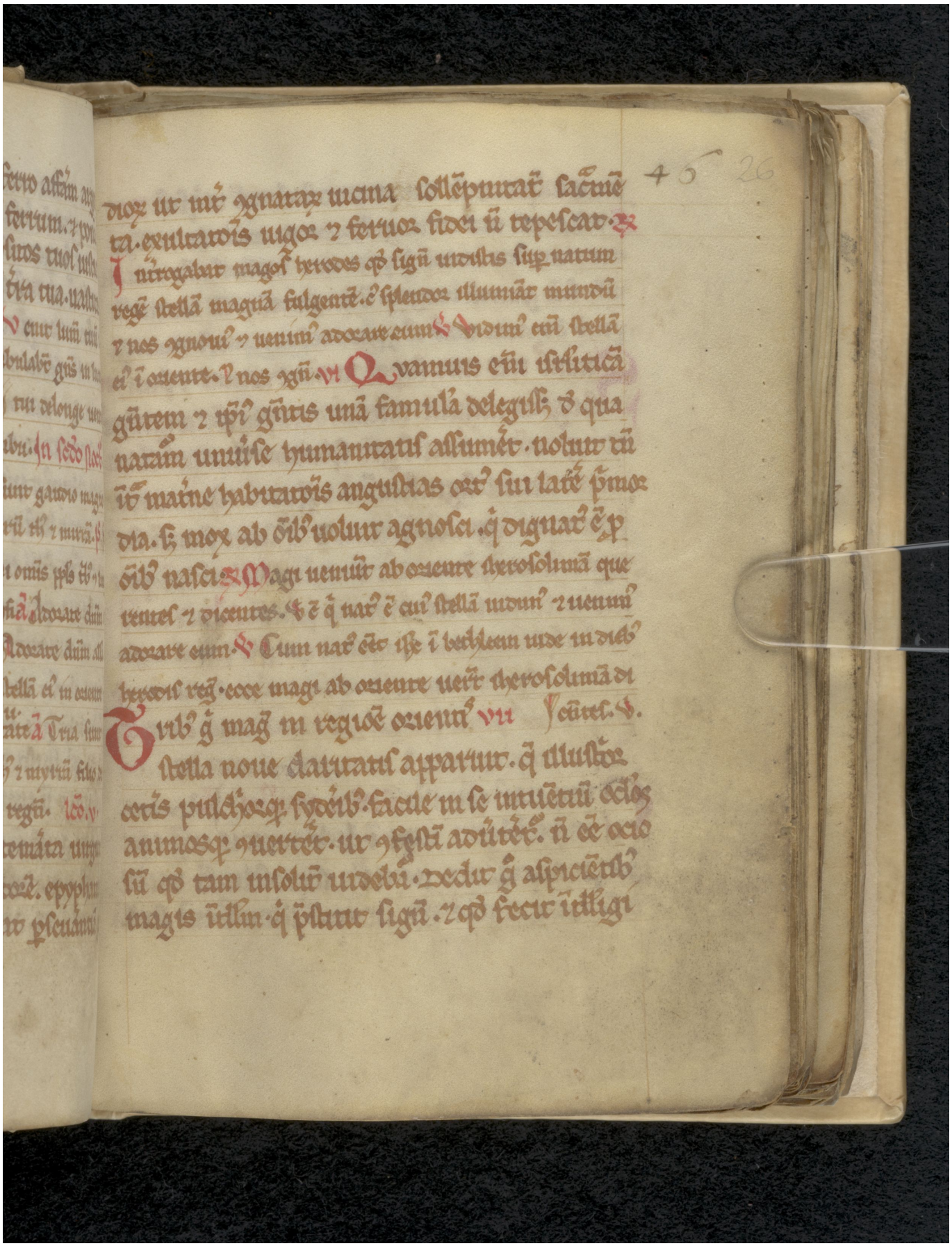

dior ut mr̃ ꝓnatax uicina sollẽpnitat̃ sacrũẽ
ta. exultatois uigor ꝛ fertuor fidei ũ repescat. ℟
Interrogatur magos herodes qd̃ signũ uidisset natum
regẗ stellã magnã fulgentẗ. cũ splendor illuminãt mundũ
ꝛ nos ꝓnouũ ꝛ uenimus adorare eum. ℣ Vidimus eũ stellã
eius in oriente. ꝛ nos ꝓnũ. ℣ Quamuis eũ utilitatẽ
gentem ꝛ ipi gentis unã famulã delegisset. d̃ qua
natũ uuuisse humanitatis assumẽt. noluit tũ
in maine habitatois angustias ortus sui tatẽ pmor
dia. h̃ mox ab oib̃ uoluit agnosci. q̃ dignat̃ ẽ p
oib̃ nasci. ℟ Magi uenerũt ab oriente therosolimã que
rentes ꝛ dicentes. ℣ ubi q̃ nat̃ ẽ cui stellã uidimus ꝛ uenimus
adorare eum. ℣ Cum nat̃ esset ihe in bethleem iude in diebus
herodis regis. ecce magi ab oriente uenerũt therosolimã di
centes. ℣ ubi q̃ mag̃ in regione oriente. ℣ Vidimus. ℣.
Stella noue claritatis apparuit. q̃ illustrat̃
ceteris pulchior. q̃ sydera. facile in se intuentũ oculos
animosq; uertẗ. ut ꝓfectũ adiuẗ. ñ ee ocio
sũ qd̃ tam insolitũ uidebat. Dicit q̃ aspicientib̃
magis ꝓtulit signũ. ꝛ qd̃ fecit intelligi